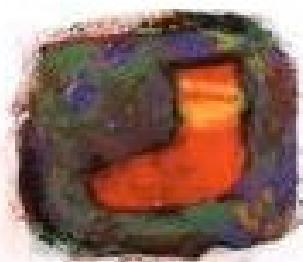

הגרב האדום

כתבה לאליי ג'אפרי
צייר שהראה קהוסרווני

הגרב האדם תלוי היה בודד על חבל.
מרוב שעמום התחיל להיאנח.
משב קל שמע את האנחות ושאל "מה
קרה? מדוע אתה נאנח?"

"אני יושב כאן הרבה זמן" אמר הגרב האדום
"ועדיין לא התייבשתי"
אמר המשב "מיד אטפל בך". הוא הוריד אותו
מהחבל והרקיד באוויר. הגרב צחק ונהנה.

ילד שכן ראה את הגרב המרקד וצעק "הנה
הגרב האבוד שלי!" אך הגרב האדום אמר
"אני לא שייך לך. אני שייך לפארי."
והילד ענה "אתה שלי. שלי היה אדום
כמוך."

"אני של פארי" אמר הגרב האדום.
"לא, אתה שלי!" קרא שוב הילד.

אמר הגרב האדום "משב יקר, עזור לי. אני
שייך לפארי." המשב נשב והעיף את
הגרב האדום הלאה. הילדים רצו מהר
אחריהם.

ילדי השכונה שמעו את הויכוח וראו את
הגרב האדום מתעופף באוויר. הם
הפסיקו לשחק וקראו "מצאנו את הגרב
שלנו!" גם הגרביים שלהם היו אדומים.

שוב קרא הגרב האדום "רוח יקרה, זה
לא מספיק. אולי תנסי לנשוב יותר
חזק. הם עוד מעט יתפסו אותי."

אמרה הרוח "לא, אני לא
סערה". שוב נאנח הגרב
האדום "פארי מסכנה." "אל
תדאג" אמרה הרוח. מיד
אנסה לעזור לך ממש."

שוב אמר הגרב האדום "אינך
עוזר. נשוב חזק יותר, הם עוד
מעט ישיגו אותי." והמשב אמר
"אינני יכול לנשוב חזק יותר."
"פארי המסכנה" אמר הגרב
האדום. ואז אמר המשב
"אהפוך לרוח ואעזור לך" הוא
רעש חזק והעיף את הגרב
האדום בכוח. אבל הילדים עדיין
רדפו אחריהם באופניים שלהם.

היא נתנה זעקה גדולה והפכה
לסערה. אבק התרומם ברחובות.
הילדים לא ראו יותר את הגרב.

הסערה צחקה והפילה את
הגרב האדום על ראשה של
פארי.

הסערה הגביה את הגרב האדום,
והוא הסתובב בה עד שקיבל
סחרחורת. הסערה לא ידעה לאן
להוביל אותו, אך פתאום ראתה עוד
גרב אדום מתנודד במרחק.
כשהתקרבה שמעה קול "אני פארי.
אני פארי. בואי הנה."

פארי צחקה וקראה
בשמחה "אמא! מצאתי
את הגרב שלי." זוג
הגרביים התאחד והם
צחקו באושר.

